M E G S Z Ó L A L U N K!!!

NYUGDÍJASOK ORSZÁGOS KÉPVISELETE (NYOK)

ÁLLÁSFOGLALÁS

Több, mint negyed évszázada, a rendszerváltás kezdetekor sokan voltunk, mi, idősödők és idősek, akik tudtuk nehéz örökséggel kell megbirkóznia az országnak. Tudtuk, hogy az átmenet nem lesz könnyű, de mégis reménykedtünk egy igazságosabb, a közjó iránt elkötelezett jövőben. Az elmúlt harminc év alatt lehetőség lett volna felépíteni egy tisztességesebb, minden magyar állampolgárnak szociális biztonságot nyújtó, jól működő demokratikus országot.

Ehelyett egyre nagyobb feszültséget tapasztalunk a saját életünkben: a **nyugdíjak elértéktelenedését, a szociális és egészségügyi ellátó rendszer ellehetetlenülését, az idő előtti halálozást, korai rokkantságot, az egészség korai elvesztését, tartós betegség esetén a gondos ápolás hiányát, egész településekre kiterjedő mélyszegénységet.**

Ebben minden szereplőnek - így nekünk is - megvan a maga felelőssége, **de *más a* felelőssége a társadalmat irányító, döntéshozó politikusoknak**, mint annak, aki saját és családja életét is alig tudja fenntartani, vagy aki egész életét végigdolgozta, és most betegen, kiszolgáltatottan éli az életét, halmozottan hátrányos helyzetben, rettegve attól, hogy segítség nélkül elveszti minden emberi méltóságát.

2011. december 31-ig volt hatályban, még alapjogként az **Alkotmányban** az idősekről való gondoskodás.

„A Magyar Köztársaság a rászorulókról kiterjedt szociális intézkedésekkel gondoskodik.”

*„A Magyar Köztársaság állampolgárainak **joguk van** a szociális biztonsághoz; öregség, betegség, rokkantság, özvegység, árvaság és önhibájukon kívül bekövetkezett munkanélküliség esetén a megélhetésükhöz szükséges ellátásra jogosultak.”*

Ennek szellemében fogadta el a parlament az 1993-ban a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló törvényt.

A szociális ellátás feltételeinek biztosítása a nemzetközi egyezményekben, így különösen az ENSZ Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Egyezségokmányában, továbbá az Alkotmányban is meghatározott szociális jogok alapján történt.

*2012-ben az **Alaptörvény** azonban már másképp rendelkezett:*

*„Magyarország **arra törekszik**, hogy minden állampolgárának szociális biztonságot nyújtson. Anyaság, betegség, rokkantság, fogyatékosság, özvegység, árvaság és önhibáján kívül bekövetkezett munkanélküliség esetén minden magyar állampolgár törvényben meghatározott támogatásra jogosult.”*

Az Alaptörvény egyik módosítása során azonban a következő mondat került bele: *„A nagykorú gyermekek kötelesek rászoruló szüleikről gondoskodni.”*

Jelenleg **a Parlament előtt lévő törvénytervezet** azonban ennél is tovább megy: ellentmond az Alaptörvénynek, a Magyarország által is elfogadott az európai jogszabályoknak, az Európai Szociális Kartának, mivel a preambulumban **minimalizálja az állam felelősségét**.

Nevezetesen: mindenki köteles magáról gondoskodni, ha nem képes, akkor a családja, továbbá az önkormányzat, a karitatív szervezetek és csak 5. helyen az állam felelőssége a gondoskodás.

Mi, akik, nap, mint nap megéljük az elszegényedést, a súlyosbodó társadalmi problémákat, az időskori kiszolgáltatottságot**, a leghatározottabban visszautasítjuk a törvényjavaslatot, elítéljük „szellemiségét”!**
Tarthatatlan a szociális biztonságért vállalt állami felelősség feladása, a gondoskodó állami intézmények csökkentése!

Ezért

a NYOK nevében követeljük a törvénytervezet visszavonását.
Követeljük a párbeszédet az idős szervezetekkel.

Követeljük a szociális és egészségügyben dolgozók anyagi és erkölcsi megbecsülését, az európai jogalkotásnak megfelelő elismerését, hogy a szociális és egészségügyi ellátásban részesülő idős embereknek joguk legyen megfelelő szolgáltatásban részesülni, életük végéig!

Budapest, 2022.november 15.